

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 09-05-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 1601180
Dok. nr.: 359410

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 3. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 35 (L 185 – Lov om anvendelse af tvang ved somatisk behandling af varigt inhabile (Tvangsbehandlingsloven)) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 35:

Ministeren bedes oplyse, om der i lovforslaget er taget forbehold for, at der skal tages hensyn til patientens egne ønsker om helbredelse eller om ikke at blive holdt i live.

Svar:

Som det fremgår af den foreslåede § 5, stk. 4, skal beslutninger om tvangsbehandling efter den foreslåede § 4 overholde tilkendegivelser i patientens livstestamente, jf. sundhedslovens § 26. Bestemmelsen sikrer, at det – uanset de foreslåede bestemmelser – ikke er tilladt ved tvang at gennemføre behandling, som patienten har fravalgt i et livstestamente, og som er forpligtende for sundhedspersoner.

Bestemmelsen sikrer, at beslutninger om tvangsbehandling skal overholde tilkendegivelser i patientens livstestamente. Det betyder, at der ikke efter de foreslåede regler kan træffes beslutning, som tilsidesætter patientens ønske, som er bindende for lægen, dvs. tilkendegivelser om fravalg af livsforlængende behandling som uafvendeligt døende. En læge kan således ikke træffe beslutning om at gennemføre livsforlængende behandling, f.eks. genoplivning, såfremt patienten – mens vedkommende var habil – i et livstestamente har tilkendegivet ønske om ikke at modtage livsforlængende behandling, såfremt patienten måtte komme i en tilstand, hvor selvbestemmelsesretten ikke længere kan udøves af patienten selv, og hvor patienten er uafvendeligt døende.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann / Frederik Rechenback Enelund